

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 octombrie 2019

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

mun. Chișinău

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Elena Țigănașu în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2019, în cauza penală în privința lui:

*Nistor Piotr Xxxxx, născut la xx.xx.xxxx,
originar și locuitor Xxxxx,*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 10.07.2018 - 28.02.2019;

Instanța de apel: 04.04.2019 - 28.05.2019;

Instanța de recurs: 14.08.2019 - 16.10.2019.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hâncești din 28 februarie 2019, Nistor Piotr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 10 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Cheltuielile judiciare reprezentate de costul raportului de expertiză judiciară din 26.06.2018 în valoare de 320 lei, au fost trecute în contul statului.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Nistor Piotr, la 25.04.2018, aproximativ la ora 20:00, în satul Xxxxx, raionul Xxxxx, la domiciliul propriu, în urma unui conflict, intenționat i-a aplicat o lovitură cu o lopată peste capul minorului Xxxxx Xxxxx, a.n. xx.xx.xxxx, astfel cauzând-i ultimului conform Raportului de expertiză judiciară nr. 201822D0099 din 26.06.2018: fractură deschisă liniară a piramidei osului temporal pe stânga cu pneumocefalee intra și extra axială, leziunile descrise calificându-se ca vătămări corporale grave.

3. Nefiind de acord cu sentința, au declarat apeluri:

3.1. partea vătămată Xxxxx Xxxxx, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care acțiunile lui Nistor Piotr să fie recalificate și stabilită o pedeapsă fără închisoare.

În argumentarea apelului, partea vătămată a invocat:

- instanța de fond s-a bazat pe declarațiile părții vătămate care au fost date sub influența polițiștilor și contrar codului de procedură penală, probă care nu coroborează cu celelalte administrate și cercetate;
 - la baza sentinței instanța a pus raportul de expertiză judiciară, concluzia căruia vine în contradicție totală cu declarațiile părții vătămate și care nu demonstrează vina inculpatului;
 - instanța de judecată nu a luat în considerație declarațiile părții vătămate care a menționat că el, fiind în stare de ebrietate alcoolică, a fost persoana care a inițiat conflictul, el a fost cel care l-a provocat pe Nistor Piotr, numindu-l cu cuvinte urâte și el a fost primul care a aplicat câteva lovituri inculpatului, provocându-l la conflict, în urma cărui fapt, ambii au fost traumați;
 - partea vătămată nu a scris plângere la poliție deoarece se consideră vinovat, nu a participat nici la efectuarea expertizei medico - legale, deoarece până la conflictul dat a mai avut leziuni care au survenit din alte circumstanțe decât cele stabilite care nu au fost comunicate la poliție. Despre leziunile care au fost până la conflict au cunoscut mai multe persoane care, nu au fost audiate nici la organul de urmărire penală și nici în instanța de judecată;
 - Xxxxx Xxxxx personal nu a scris nici o plângere în privința lui Nistor Piotr, dar a semnat de frică tot ce i-a fost comunicat de poliție;
 - Nistor Piotr nu a avut intenția de a aplica față de partea vătămată careva lovituri, ultimul doar de frică a pus mâna pe lopată doar pentru a se apăra de minorul care era în stare de ebrietate, fiindu-i frică că îl va bate.
- 3.2. *avocatul Țigănașu Elena în numele inculpatului*, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi prin care a fi recalificate acțiunile inculpatului în baza art. 157 Cod penal.
- În argumentarea apelului, avocatul a invocat:
- instanța de fond s-a bazat pe declarațiile părții vătămate minore Xxxxx Xxxxx care nu coroborează cu nici una din probele administrate și cercetate;
 - instanța nu a luat în considerație faptul că raportul de expertiză judiciară urmează a fi exclus din lista probelor, or legea procesuală prevede procedura prin care acesta poate fi contestat, iar la caz nu există nici o notificare de aducere la cunoștință despre ordonanța expertizei și despre obiecțiile care pot fi înaintate asupra concluziilor raportului dat, inclusiv nici nu s-a solicitat efectuarea unei expertize suplimentare;
 - existența vătămarilor corporale descrise în textul raportului de expertiză medico-legală poate fi un segment, dar nu un tot întreg a spectrului ce ține de competența unei infracțiuni care să arate așezat intenția inculpatului;
 - evaluarea completă și justă a probelor trebuie să se întemeieze pe o analiză minuțioasă a materialului probator și apoi pe o sinteză rațională a evaluărilor făcute prin examinarea probelor în ansamblul lor;
 - există martori care au văzut că victima până a se întâlni cu inculpatul care era în stare de ebrietate deja se afla cu semne vizibile pe față a diferitor leziuni, acesta

fiind în stare de ebrietate avea un comportament haotic, agresiv, haine murdare ceia ce determină că până la incident a căzut pe jos;

- probele administrate de către organul de urmărire penală și susținute de către acuzatorul de stat în fața instanței de fond, nu pot constitui drept temei de stabilire fără echivoc a vinovăției lui Nistor Piotr în săvârșirea infracțiunii incriminate deoarece în urma evaluării întregului material probator administrat în cauză, instanța de fond urma să aprecieze că în prezenta cauză nu a fost dovedită „intenția”, dincolo de orice îndoială rezonabilă, împrejurare, că fapta ce i se impută inculpatului, a fost cu adevărat săvârșită de către acesta;

- inculpatul, apărând-se de partea vătămată, a lovit-o pe ultima din imprudență, iar Xxxxx Xxxxx fiind în stare de ebrietate, și-a pierdut echilibrul și a căzut de la înălțime, suferind vătămare gravă a integrității corporale. Astfel, în cazul în care făptuitorul manifestă imprudență, răspunderea se va aplica în baza art. 157 Cod penal;

- reieșind din circumstanțele de fapt și de drept expuse, apărarea a considerat că urmărirea penală a fost efectuată cu grave abateri prin ce i-a fost încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil garantat de art. 6 și 13 CEDO, referitor la toate garanțiile unui proces echitabil fiind neglijate de către instanța de fond probe cheie invocate de partea apărării în sprijinul poziției sale, privind vinovăția inculpatului, care constituie un viciu fundamental.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2019, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței instanței de fond fără modificări.

4.1. Colegiul penal a reținut că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

În pofida faptului că inculpatul a recunoscut parțial învinuirea imputată, Colegiul penal a considerat că vinovăția acestuia se confirmă prin probele, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, inclusiv declarațiile părții vătămate și materialele cauzei care au fost cercetate atât în instanța de fond cât și în cea de apel.

Colegiul a considerat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția lui Nistor Piotr în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (2) lit. b) Cod penal, potrivit elementelor constitutive: *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, săvârșită cu bună știință asupra unui minor.*

Verificând argumentele invocate în cererile de apel depuse, Colegiul a ajuns la concluzia că, acestea sunt nefondate fiind combătute de probele anexate și circumstanțele stabilite în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și verificate în cadrul procedurii de examinare a apelului.

Instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, a conchis de a respinge poziția apărării privind recalificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 157 Cod penal, din motivul lipsei componentei de infracțiune prevăzute de art. 151 alin. (2) Cod penal și anume lipsa intenției, or la materialele cauzei penale au fost administrate suficiente probe pertinente și concludente prin care se atestă vinovăția lui Nistor Piotr în săvârșirea anume a infracțiunii incriminate.

Colegiul a reținut că prima instanță în mod corect a apreciat critic declarațiile inculpatului, considerând a fi neveridice și date cu scopul evitării răspunderii penale, or acestea se contrazic prin întregul sistem de probe cercetate în instanța de fond, care combat în întregime versiunea inculpatului.

Infracțiunea prevăzută de art. 151 Cod penal, este una materială și se consideră consumată din momentul producerii vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății. În cadrul cercetării judecătorești, reieșind din declarațiile părții vătămate coroborate cu declarațiile inculpatului, și-a găsit confirmare deplină faptul aplicării de către inculpat - părții vătămate a unei lovituri cu o lopată în regiunea capului, ca rezultat, potrivit raportului de expertiză judiciară, părții vătămate fiindu-i cauzată fractură deschisă a osului temporal pe stânga cu pneumocefalee intra și extra axială - apreciată drept leziune ce prezintă pericol pentru viață.

Declarațiile persoanelor audiate care relevă timpul și circumstanțele aplicării loviturii coroborate cu concluziile expertului care arată la mecanismul de producere a leziunii, și anume prin acțiunea unui obiect dur - contondent, localizarea acesteia - regiunea capului, dar și la timpul producerii leziunii, apreciat pe baza datelor clinice și paraclinice ca fiind data de 25.04.2018, permit instanței a concluziona asupra legăturii de cauzalitate între acțiunea prejudiciabilă a lui Nistor Piotr de aplicare a unei lovituri cu lopata în regiunea capului lui Xxxxx Xxxxx și consecințele survenite sub forma leziunii corporale apreciată ca fiind periculoasă pentru viață.

Nu a fost reținut ca plauzibil argumentul apărării potrivit căruia, la caz lipsește intenția inculpatului la comiterea infracțiunii. Dacă intenția făptuitorului a fost directă sau indirectă, ne putem da seama analizând circumstanțele faptice ale celor comise: obiectul vulnerant folosit, zona corpului spre care au fost îndreptate și exercitate actele de violență, intensitatea actelor de violență etc.

Deci la caz, la vătămarea integrității corporale a părții vătămate, inculpatul a folosit un obiect dur, contondent - lopata, lovitura fiind aplicată în regiunea capului, în rezultatul căreia părții vătămate i-au fost cauzate leziuni corporale grave, astfel, inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau admitea, în mod conștient, survenirea acestor urmări.

S-a reținut ca plauzibilă concluzia primei instanțe potrivit căreia, deși în ședința de judecată inculpatul a pledat nevinovat, menționând că nu a dorit să-l lovească pe Xxxxx Xxxxx, aplicându-i lovitura cu scop de apărare, instanța de judecată apreciază critic aceste declarații întrucât ele nu corespund stării de fapt care a fost relevată prin declarațiile aceluiași inculpat, dar și ale părții vătămate. Astfel, instanța de judecată a apreciat drept lipsită de temei versiunea inculpatului potrivit căreia dânsul nu a dorit să-l lovească pe Xxxxx Xxxxx, în condițiile în care tot el a declarat că „*a luat lopata de jos și l-a lovit cu ea pe Andrei în regiunea capului*”, declarație care relevă o acțiune deliberată a inculpatului, ultimul în virtutea responsabilității sale, săvârșind acțiunea prejudiciabilă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii, prevăzând urmările ei prejudiciabile și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile părții vătămate Xxxxx Xxxxx date în instanța de apel, acestea fiind îndreptate spre ușurarea poziției inculpatului aferent unei eventuale achitări sau recalificări a acțiunilor inculpatului, or fiind recunoscut și audiat la urmărirea penală în calitate de parte vătămată cât și în cadrul ședinței primei instanțe a declarat că „*(...) După ce l-am lovit eu m-am pornit spre poartă ca să ies din ogradă și să plec acasă, însă Nistor Petru a luat o lopată care se afla în apropierea sa și ajungându-mă din urmă, noi aflând-ne încă în ograda lui mi-a aplicat o lovitură cu ea în partea stângă a capului, ca rezultat eu mi-am pierdut echilibrul și am căzut la pământ*”.

Întru confirmarea acestei declarații la finele audierii numitului în calitate de parte vătămată, acesta cu mâna proprie a confirmat cele expuse, neavând careva obiecții aferente celor scrise în procesul-verbal de audiere a acestuia.

Mai mult ca atât, reieșind din circumstanțele comiterii acțiunii prejudiciabile, instanța de judecată nu a acceptat poziția apărării privind achitarea inculpatului din motiv că acesta ar fi comis fapta în stare de legitimă apărare, or raportate la circumstanțele comiterii de către inculpat a acțiunii prejudiciabile, două lovituri cu palma peste față aplicate de partea vătămată în raport cu inculpatul în timpul certii și lipsa altor indici că partea vătămată ar fi intenționat să aplice și alte lovituri, atât timp cât acesta deja se îndrepta spre casă - nu pot fi catalogate drept un atac direct în sensul dat de norma art. 36 alin. (2) Cod penal, la caz constituind doar un pretext pentru inculpat de a-și realiza intenția sa criminală.

Colegiul a mai menționat și faptul că calificativul „*săvârșit cu bună știință asupra unui minor*”, la fel și-a găsit confirmare deplină în cadrul cercetării judecătorești, fiind identificată latura subiectivă a componenței de infracțiune în baza căreia au fost încadrate juridic acțiunile inculpatului, în condițiile în care inculpatul a declarat că partea vătămată îi este nepot de la soră, sunt rude, deci acesta cunoștea despre faptul că partea vătămată este minor.

De asemenea, s-a respins ca nefondat și argumentul avocatului potrivit căruia raportul de expertiză judiciară nr. 201822D0099 din 26.06.2018, urmează a fi exclus din lista probelor, pe motiv că la caz nu există nici o notificare de aducere la

cunoștință despre ordonanța expertizei și despre obiecțiile care pot fi înaintate asupra concluziilor raportului dat, inclusiv nici nu s-a solicitat efectuarea unei expertize suplimentare, deoarece potrivit ordonanței privind dispunerea efectuării expertizei medico-legale din 14.06.2018, a fost dispusă efectuarea expertizei medico-legale în privința cet. Xxxxx Xxxxx. Potrivit proceselor-verbale din 08.06.2018 și 14.06.2018 de notificarea părților privind dispunerea efectuării expertizei, atât inculpatul cât și partea vătămată au fost înștiințați cu privire la numirea expertizei, părțile nu au înaintat careva obiecții, precum și nu au cerut punerea unor întrebări suplimentare, recuzarea experților sau darea explicațiilor, procesele-verbale fiind semnate atât de către partea vătămată, inculpat cât și apărător.

Argumentele invocate de către apărare precum că, acțiunile de urmărire penală au fost întreprinse cu încălcarea normelor de procedură penală, Colegiul le-a considerat neargumentate, menționând în acest sens că urmărirea penală s-a desfășurat cu respectarea procedurii prevăzute de lege și, respectiv, nu s-au constatat încălcări care atrag nulitatea actelor procedurale efectuate, prin prisma art. 251 Cod de procedură penală.

Ordonanța de învinuire este întocmită în conformitate cu prevederile art. 281 Cod de procedură penală, învinuirea fiind înaintată în conformitate cu prevederile art. 282 Cod de procedură penală.

Rechizitoriul a fost întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Cod de procedură penală și trimis în judecată în conformitate cu prevederile art. 297 Cod de procedură penală.

S-a remarcat că în procesele - verbale de informare despre terminarea urmăririi penale din 27.06.2018 și de prezentarea materialelor de urmărire penală din 27.06.2018, nu au fost înaintate cereri sau obiecții asupra actelor procesuale.

Din lucrările cauzei, rezultă că la terminarea urmăririi penale, când învinuitul Nistor Piotr a luat cunoștință de materialele dosarului în prezența apărătorului, nu a fost invocată nulitatea actelor procedurale efectuate pe parcursul urmăririi penale, ceea ce prezumă că părțile au fost de acord cu legalitatea acestora.

Totodată, s-a menționat că potrivit art. 66 alin. (2) pct. 27) Cod de procedură penală, învinuitul Nistor Piotr a avut dreptul să atace acțiunile și hotărârile organului de urmărire penală, în modul prevăzut de art. 313 Cod de procedură penală, însă, după cum rezultă din materialele cauzei, acest drept nu a fost exercitat, or conform art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual. Prin urmare, instanța de apel a considerat nefondate motivele ce vizează activitatea organului de urmărire penală.

Astfel, Colegiul penal a reținut că faptele infracționale au fost dovedite cu certitudine în cadrul examinării cauzei penale atât în instanța de fond cât și în instanța de apel, în baza ansamblului de probe apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate a

fost dovedită pe deplin în baza probelor prezentate la cauza penală care demonstrează vinovăția inculpaților în afara oricărui dubiu rezonabil.

Colegiul a constatat că la stabilirea și individualizarea pedepsei inculpatului, instanța de fond a reținut lipsa circumstanțelor agravante și prezența circumstanței atenuante - repararea benevolă a pagubei pricinuite sau înlăturarea daunei cauzate. Așadar, ținând cont de circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului care anterior a fost judecat însă antecedentul penal este stins, la locul de trai se caracterizează negativ, fiind în relații neadecvate cu familia și consătenii, consumator de băuturi alcoolice, având plângeri la administrația publică locală în privința comportamentului său, gravitatea infracțiunii comise, care este una gravă, prima instanță corect a ajuns ca concluzia că corectarea și reeducarea acestuia poate avea loc cu stabilirea unei pedepse privative de libertate, sub formă de închisoare, în limitele minime fixate de normele părții speciale.

5. Împotriva hotărârilor emise, recurs ordinar, în numele inculpatului, declară avocatul Țigănașu Elena, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora și pronunțarea unei hotărâri prin care a fi dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului indică că leziunile depistate la partea vătămată nu au fost cauzate de către inculpat, or personal partea vătămată a declarat că a provocat inculpatul numindu-l cu cuvinte urâte și aplicându-i câteva lovituri.

Xxxxx Xxxxx, personal nu a scris nici o plângere la poliție, dar a semnat de frică tot ce i-a fost comunicat de poliție. Declarațiile date la faza de urmărire penală de către partea vătămată și martori, au fost date sub presiunea colaboratorilor de poliție.

Inculpatul nu a avut intenția de a aplica față de partea vătămată careva lovituri, el de frică a pus mâna pe lopată, pentru a se apăra de partea vătămată care era în stare de ebrietate.

Examinând cauza, instanțele de fond nu au ținut cont de faptul că orice acuzat are dreptul să solicite audierea martorilor și să obțină citarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzării, astfel instanțele nu au înlăturat toate dubiile privind vinovăția inculpatului.

Instanța de apel urma să analizeze, să aprecieze și să verifice fiecare probă aparte, să dezvăluie fiecare concluzie de acceptare sau respingere a probei, fapt ce pe caz nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale.

5.1. Pe marginea recursului declarat, procurorul depune referință, solicitând a fi respins ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia ca vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva*

hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.*

Se constată că avocatul, în partea dispozitivă a recursului său, indică temeiurile pentru recurs prevăzute la pct. 6) și 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.* Însă, Colegiul consideră că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de avocat.

Lecturând recursul, Colegiul reține că acesta nu este motivat prin prisma temeiurilor indicate, recurentul de fapt criticând modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele de fond.

Aici, Colegiul menționează că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat. Critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

Cu referire la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală invocat de către avocat, Colegiul menționează că acest punct conține 5 temeiuri care pot fi invocate în recurs, însă recurentul nu a concretizat care din aceste temeiuri le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă acestea, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate este inadmisibilă, prin urmare Colegiul consideră că prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a fost invocat de recurent declarativ, nespecificând care eroare prevăzută la pct. 6) al articolului menționat a fost comisă de către instanța de apel.

Cu toate acestea, instanța de recurs constată că instanța de apel, la examinarea cauzei penale a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, adoptând o decizie legală și întemeiată.

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la menținerea sentinței instanței de fond. Or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Mai mult ca atât, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu, au confirmat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Prin urmare, în conformitate cu art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungând la concluzia corectă de menținerea sentinței atacate, totodată oferind răspuns la toate argumentele invocate de apelant, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată.

Cât privește pretinsa eroare de drept prevăzută la pct. 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, semnalată de avocatul recurent, instanța de recurs o consideră ca fiind indicată în mod declarativ, deoarece acest temei este prezent atunci când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective, însă, reieșind din alegațiile recurentului, acesta nu este de acord cu încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 151 alin. (2) lit. b) Cod penal de către instanțele de fond, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel.

Colegiul penal analizând argumentele și solicitările recurentului, în coraport cu materialele cauzei și decizia recurată, ajunge la concluzia că instanțele de fond în urma judecării cauzei și cercetării probelor, au adoptat o soluție motivată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept, prin care acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art. 151 alin. (2) lit. b) Cod penal, conform actului de învinuire.

Argumentele recurentului precum că partea vătămată, în cadrul urmăririi penale, a semnat plângerea și a dat declarații sub presiunea colaboratorilor de poliție, Colegiul le consideră nefondate de vreme ce careva plângeri împotriva acțiunilor acestora nu au fost depuse, iar la etapa prezentării părților a materialelor de urmărire penală, careva plângeri în acest sens de asemenea nu au fost depuse.

Instanța de recurs mai atestă și faptul, că argumentele invocate de recurent, de fapt au constituit obiect de examinare în cadrul judecării cauzei în instanța de apel, și care au fost combătute de aceasta în mod corespunzător, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, fapt ce vine în

corespondere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs România din 16 februarie 2010, statuează că art. 6§1 din CțEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (hotărârea Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Reieșind din cele expuse, Colegiul conchide că în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6) și 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care face referință recurentul, deci nu persistă temeiuri de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

Având în vedere considerentele expuse și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel instanța de apel a respectat prevederile legale relevante prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar recursul declarat de avocat în numele inculpatului, este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Elena Țigănașu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2019, în cauza penală în privința lui Nistor Piotr, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 13 noiembrie 2019.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun